

Győri Ítéltábla

Pf.III.20.094/2021/9.

A Győri Ítéltábla a dr. Kovács Eszter Ügyvédi Iroda cím6; ügyintéző: dr. Kovács Eszter pártfogó ügyvéd) által képviselt Felperes1 (tartózkodási helye: benyújtó2 cím2) felperesnek dr. Kövér Anita jogtanácsos által képviselt Alperes1 (cím1) I. r., dr. Batki Nikolett jogtanácsos által képviselt Alperes2 (cím3) III. r. és dr. Monostory Péter jogtanácsos által képviselt Alperes3 (cím4) IV. r. alperesek ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása és sérelemdíj iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2021. április 12. napján kelt 14.P.20.130/2020/61. szám alatti ítélete ellen a felperes által 62. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet azzal hagyja helyben, hogy a felperes 15 nap alatt köteles eleget tenni perköltség fizetési kötelezettségének.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. és III. r. alpereseknek – személyenként – 15.000,- (Tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 240.000,- (Kettőszáznegyvenezer) Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének költsége a felperes terhére esik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az elsőfokú bíróság által - a felek előadása, az általuk csatolt iratok, továbbá a Szegedi Törvényszék BV.1214/2017. szám alatti irata alapján - megállapított tényállás szerint a felperes 2009. március 18. napjától 20 év fegyház fokozatú büntetését tölti. Büntetését jelenleg a benyújtó2ben foganatosítják, ahol 2017. március 26-án kártalanítás iránti kérelmet terjesztett elő a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bvtv.) 10/A. § (1) bekezdése szerinti, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekre alapítottn.

[2] A kártalanítást a fogva tartása kezdő időpontjától számított teljes időszak után kérte. Ezen belül büntetését – az előzetes letartóztatásként - 2007. november 23-tól 2009. március 18-ig a III. r. alperes, majd 2009. június 15-től 2012. június 25-ig I. r. alperes foganatosította. 2014. október 6-tól 2014. október 13-ig a IV. r. alperes jogelődjénél – a jogelődlánál - egészségügyi ellátásban részesült.

[3] A benyújtó2 a kártalanítási kérelem benyújtását követően megkereste az alperesi intézeteket a fogva tartás körülményeire vonatkozó adatok közlése céljából. Az I. r. alperes 2017. augusztus 31-én, a IV. r. alperes jogelődje 2017. szeptember 7-én közölte a kért adatokat, amely kiterjedt a fogvartartás elhelyezési körülményeire, a zárka adatokra, továbbá tartalmazta a felperessel az adott időben és helyen együtt fogva tartott zárvatársak személyi adatait (az érintettek nevét, azonosító számát, születési dátumát), továbbá a zárkába történő be- és kihelyezés időpontját. A benyújtó2 2017. szeptember 26-án küldte meg a felperes kártalanítási kérelmét a Szegedi Törvényszék BV csoportja részére, melyhez csatolta a rendelkezésére álló adatokat, valamint az I. r. alperes és a IV. r. alperes jogelődje által megküldött iratokat is. A megkeresést utóbb teljesítő III. r. alperes – fentiekkel azonos adatkört felölelő - adatszolgáltatását a benyújtó2 2017. október 17-én továbbította az eljáró bírósághoz.

[4] A Szegedi Törvényszék a 10.BV.1214/2018/38. szám alatti végzésével felperes részére az I., a III. r. alperesnél és a benyújtó2ben töltött alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt 3.935.100 Ft kártalanítást állapított meg. A végzést a Szegedi Törvényszék - mint másodfokú bíróság - 2.Bpkf.496/2019/2. szám alatti végzésével helybenhagyta.

[5] A felperes zárvatársai közül még két személy terjesztett elő hasonló kártalanítási kérelmet. Az egyik ügyben a III. r. alperes szolgáltatott adatokat a megkereső BV intézetnek, abban a felperes személyi adatai nem szerepeltek. Egy másik zárvatárs kártalanítási kérelme kapcsán a IV. r. alperes jogelődje küldött meg fogva tartási adatokat a megkereső BV intézetnek, abban feltüntették a felperes születési adatait.

[6] A per tartama alatt a II. r. alperest megszüntették, és jogutódja a Belügyminiszter alapító okirata alapján a IV. r. alperes. A bíróság 14.P.20.130/2020/47. szám alatti végzésével a felperes és a II. r. alperes viszonylatában az eljárás félbeszakadását állapította meg, majd 14.P.20.130/2020/50. szám alatti végzésével a jogutód perbevonását engedélyezte és az eljárás részleges félbeszakadásának megszüntetése mellett a jogutódlást megállapította.

II.

[7] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek az általa a Szegedi Törvényszéken 2.Bpkf.496/2019. számon kezdeményezett kártalanítási eljárásban olyan iratokat szolgáltatottak a bíróság részére, melyen a felperes személyes adatai (név, anyja neve, születési idő) is szerepeltek, s ezzel megsértették a felperes személyes adatok védelméhez való személyiségi jogát. Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alpereseket - magánlevél formájában - elégtétel adására, melyben sajnálkozásukat fejezik ki a jogsértés miatt, illetve kérte az alperesek személyenként 1.000.000,-Ft sérelemdíjban marasztalását. Az érvényesített jog alapjaként a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdés a), c) és d)

pontját, a Ptk. 2:52. és 2:53. §-át, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény – a továbbiakban Infotv. - 4. § (1) és (2) bekezdését jelölte meg.

[8] Arra hivatkozott, hogy az általa kezdeményezett kártalanítási eljárásban az alperesi BV intézetek úgy közöltek a fogva tartása körülményeire vonatkozó adatokat, hogy az eljáró bírósághoz továbbított ún. „zárkalistán” szükségtelenül, továbbá hozzájárulása és adatvédelmi tájékoztatás nélkül tüntették fel személyes adatait, melyeket illetéktelen személyek is megismerhettek. Emellett zárvatársai személyi adatait is tartalmazta a zárkalista. Az alperesek a felperes volt zárvatársai által - ugyancsak a zsúfoltság miatt - indított hasonló eljárásokban is a fentiekkel azonos – a felperes személyi adatait is tartalmazó - adatközléssel éltek, így ezen eljárásokban is lehetségessé vált személyes adatai arra jogosulatlanok által történő megismerése. Sérelemdíj igénye kapcsán kifejtette, hogy a jogsértés súlya jelentős, mert számára komoly veszélyt jelent, ha személyes adatai illetéktelenek kezébe jutnak. Jelenleg kiszolgáltatott helyzetben van, a társadalomba való visszailleszkedéséhez elengedhetetlen, hogy ne kelljen a személyes adataival való visszaéléstől, azok felhasználásától tartania.

[9] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I. r. alperes arra hivatkozott, hogy a kártalanítási eljárást a felperes a 16/2014. (XII.19.) IM rendelet 8. számú melléklete szerinti nyomtatvány kitöltésével kezdeményezte, s azon meg kellett adnia a keresetben megjelölt adatait, amivel hozzájárulását adta személyes adatai hivatalos eljárásban történő megismeréséhez és kezeléséhez. [Infotv. 5. § (1) bekezdés d) pont] A kártalanítási eljárásokban köteles volt az adatszolgáltatásra. A felperes eljárásában csak olyan adatot továbbított, melyet a bíróság már amúgy is ismert és kezelt. A felperes volt zárvatársai közül egyetlen fogvatartott sem indított kártalanítási eljárást, így más eljárásban nem szolgáltatott társintézet vagy a törvényszék felé adatokat. A sérelemdíj igénnyel összefüggésben rámutatott, hogy a személyiségi jog megsértése és a jogsértés tényének megállapítása esetén nem automatikus következmény a sérelemdíj megítélése, jelentéktelen nemvagyonni hátrány esetén a sérelemdíj iránti igény alaptalan (BDT2017.47.).

[10] A III. r. alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kártalanításban érintett fogvatartott személyes adatai a bírósági eljárás lefolytatásához nélkülözhetetlenek, azokat mind a büntetésvégrehajtási intézetek, mind a bíróság a jogszabályoknak megfelelően kezelhetik. Az adatszolgáltatás alapja a büntetésvégrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény – a továbbiakban: Bvszt. – 29. §-a és a Bvtv. E személyes adatok harmadik személynek nem adhatók ki, a felperes kártalanítási eljárásában is kizárólag a BV intézetek, a törvényszék és a felperes ismerhették meg azokat. A kártalanítási eljárásban szükség van annak igazolására is, hogy a fogvatartott mikor és milyen alapterületen került elhelyezésre, az elhelyezési adatok pedig az intézetek nyilvántartási rendszeréből nyerhetők ki. A 2018-tól erre használt - évek alatt tökéletesített - számítógépes program (PKTTR) már csak létszámadatokat nyújt, így ma már az adatszolgáltatásokban a zárvatársak személyi adatai nem szerepelnek, a kérdéses időszakban azonban a bíróságok a zárvatársakra vonatkozó adatok közlését is elvárták. A felperessel egy zárkában elhelyezettek közül csak Név1 élt kártalanítási igénnyel, mellyel összefüggésben a megkereső társintézet (a benyújtó2) felé továbbította a zárvatársak adatait, az pedig anonimizálva nyújtotta be a bírósághoz az iratokat, így abban már nem szerepeltek a felperes személyes adatai.

[11] A IV. r. alperes arra hivatkozott, hogy a BV intézeteket a kártalanítási eljárásban adatszolgáltatási kötelezettség terheli. A nála fogvatartottak közül egy rabtárs nyújtott be a börtön felé kártalanítási igényt. A börtön megkeresése alapján a zárkanyilvántartást a társintézet részére megküldte, s azon a felperes személyi adatai is szerepeltek, de másnak - a bíróságnak, a kártalanítást igénylő fogvatartott jogi képviselőjének - nem küldött zárkanyilvántartást. A felperes adataihoz a társintézet az ún. FANY-rendszer kezelőjeként maga is hozzáfért.

III.

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy fizessen meg az I., III. és IV. r. alpereseknek – személyenként – 30.000,-Ft perköltséget. Megállapította, hogy az állam által előlegezett 180.000,-Ft eljárási illetéket az állam, míg a felperes pártfogó ügyvédjének költségét a felperes viseli.

[13] Rámutatott, hogy - főszabály szerint - a személyes adatok kezeléséhez az érintett hozzájárulása szükséges. Helytállóan védekeztek azonban az alperesek azzal, hogy Infotv. 5.§ (1) bekezdése a) pontja értelmében - törvényi felhatalmazás alapján - jogszerűen kezelték és továbbították a felperes személyi adatait. A Bvszt. 28. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a fogvatartottól a fogva tartó BV szerv helyi, az Országos Parancsnokság pedig központi nyilvántartást vezet. A Bvszt. 28. § (2) bekezdés a-c) pontjai értelmében a nyilvántartás kiterjed – egyebek mellett – a fogvatartott személyi azonosító adataira is. A keresettel érintett kártalanítási eljárásra a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény – a továbbiakban Be. – az irányadó. A Be. 97. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a bíróság a büntetőeljárás lefolytatása céljából megismerheti és kezelheti mindazon személyes adatokat, melyek a törvényben meghatározott feladatainak ellátásához szükségesek. Téves emiatt az a felperesi álláspont, hogy személyi adatait a BV intézetek által a bírósághoz megküldött iratok csak hozzájárulása esetén tartalmazhatták volna. A perbeli az esetben sem az adatkezeléshez, sem az annak részét képező adattovábbításhoz nem volt szükség felperesi hozzájárulására.

[14] Rámutatott, hogy az adatkezelés akkor is jogszerű lett volna, ha nincs azt előíró jogszabályi rendelkezés, de az adatkezelő törvényben meghatározott feladatai ellátásához feltétlenül szükséges a személyes adatok kezelése és az érintett a személyes adatok kezeléséhez kifejezetten hozzájárult. (Infotv. 5. § (1) bekezdés b) pont) A konkrét esetben a kártalanítás iránti kérelem elbírálásához szükség volt a felperes személyi adataira, azt maga a felperes is feltüntette, a fogva tartó BV intézethez benyújtott beadványán, ami egyúttal az adatkezeléshez történő hozzájárulásnak minősül. Az pedig, hogy a zárkatársi listán mások személyes adatai is feltüntetésre kerültek, a felperes részéről nem kifogásolható, figyelemmel arra, hogy a Ptk. 2:54. § (1) bekezdése értelmében a személyiségi jogok csak személyesen érvényesíthetők, e tekintetben a felperes keresetösségi joga hiányzik.

[15] A kereset másik eleme kapcsán elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a mások által kezdeményezett kártalanítási eljárás során továbbításra került-e - a zárkatársi lista megküldése révén - a felperes személyes adata. Rámutatott, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint erre csak egy esetben került sor. Bár arra a felperes helyesen hivatkozott, hogy egy jogsértés is megalapozhatja a személyiségi jogsértést, de a kérdéses adattovábbítás megfelelt az Infotv. 4. §-ában meghatározott alapelveknek és a Bvtv.17.§-ban foglaltaknak. A Bvtv. 17. §-a rögzíti,

hogy amennyiben a megkeresés személyes adatok közlésére vonatkozik, az csak annyi, és olyan személyes adatra vonatkozhat, amely a megkeresés céljának megvalósításához elengedhetetlenül szükséges. A felperes által kifogásolt időszakban – ami egyébként a kártalanítási eljárások kezdeti időszaka volt – az volt a gyakorlat, hogy a BV intézetek a kérelem elbírálásához elengedhetetlenül szükséges zárkaadatok mellett feltüntették a zárvatársak személyes adatait is, ha az ügyben eljáró bíróságok ezt szükségesnek tartották. Emiatt a BV intézetek által jogszerűen kezelt személyes adatok ilyen formában történő továbbítása is jogszerűnek minősül.

IV.

[16] Az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének felülbírálatát is. Arra hivatkozott, hogy a keresetnek nem volt a tárgya az, hogy az alperesek a személyes adatait nyilvántarthatják és egyéb módon is kezelhetik, illetve az általa kezdeményezett kártalanítási eljárásban az eljáró bírósággal jogszerűen közölhetik-e. Nem a saját ügyében a zárvatársak személyes adatainak kiadását sérelmezte, hanem éppen fordítva.

[17] A Bvtv. korabeli 10/A. § (1) bekezdése szerinti élettérrel kapcsolatos előírás megvalósulásának ellenőrzéséhez nincs szükség a zárvatársak személyes adataira (csak a zárkalétszámra). Emiatt a zárvatársak neve és egyéb személyes adata nem tekinthető sem a Be. 97. § (1) bekezdésének, sem az Infotv. 4. § (1) és (2) bekezdése szerint szükséges adatnak, így sem az eljáró bíróval (bírósági titkárral), ügyésszel, sem az iratok megismerésére jogosult védővel vagy a fogvatartottal nem közölhető. A Bvtv. 50. § (3) bekezdése alapján a kártalanítási ügyekben bírósági titkár jár el – az ő esetében is így történt –, aki iratok alapján hozza meg a döntést. Amennyiben nem a Bvtv. 50. § (1) bekezdés b) pontja szerinti iratok alapján való döntésre kerül sor, úgy csak a Bv. bíró eljárása során, a Bvtv. 50. § (1) bekezdés c) pontja szerinti - tárgyaláson történő – meghallgatás érdekében adható ki a kérelmezőn kívüli fogvatartott személyes adata.

[18] Egy esetben igazoltan az Infotv. 3. § 26. pontja szerinti adatvédelmi incidens történt, mert a BV intézet a más által indított kártalanítási ügyben kiadta a személyes adatát. Keresete az Infotv. 3. § 10. pontja szerinti adatkezelés körébe tartozó adattovábbításhoz (Infotv. 3. § 11. pont) kapcsolódott, ami megvalósult, mert az adat hozzáférhetővé vált a bíróság számára, s a Be. 39. § (1) bekezdés j) pontja alapján a kártalanításban érintett terhelt is jogosulttá vált arra, hogy az eljárás ügyiratait teljes terjedelmében megismerje, arról másolatot is igényelhet. Megjegyezte, hogy nem életszerű, hogy 92 zárvatársából csak kettő kezdeményezett volna kártalanítási eljárást, így az ellenérdekű fél alperesek által szolgáltatott adatok valósága kétséges, a két eset egyikében azonban a jogsértést mindenképpen meg kellett volna állapítani az elsőfokú bíróságnak.

[19] Az alperesek korabeli gyakorlattal kapcsolatos védekezése alaptalan, mert a bíróság semmilyen irattal nem kérte az alpereseket a zárvatársak személyes adatainak kiadására. A kártalanítási ügyekben hozott döntésekben nincs utalás a zárvatársi listára, így azt a bíróságok sem tarthatták szükségesnek, az elsőfokú ítélet erre vonatkozó hivatkozása téves. Keresetét az is alátámasztja, hogy az ő esetében a benyújtó² nem közölt zárvatársi listát, személyes adatot

2017. szeptember 26-i adatközlésében, a kártalanítási eljárást mégis le tudta folytatni a Szegedi Törvényszék az anonim lista alapján.

[20] Téves jogi álláspontot foglalt el emiatt az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a BV intézetek adattovábbítási gyakorlata jogszerű volt és az megfelelt az Infotv. rendelkezéseinek. Az egy rendbeli elismert adatkiadás mellett csak a véletlennek köszönhető, hogy személyes adatait nem ismerték meg szélesebb körben. A BV intézetek által használt számítógépes programoknak is a jogszerű adatkezelés követelményének kell megfelelni. Ha nem ilyet használtak, az nem kimentési ok.

V.

[21] Az I. r. alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg a per tárgyát, s vizsgálta azt, hogy bármely eljárásban jogsértő módon továbbította-e harmadik személy számára a felperes személyes adatait. Az adattovábbítás a társintézet (a benyújtó) felé történt, olyan személyi adatot érintett, amit a másik intézet is ismert a központi (ún. FANY) adatbázisból. Pusztán a praktikum alakított ki olyan gyakorlatot, hogy a kártalanítási eljárást lebonyolító másik intézet munkáját segítő az az intézet szolgáltat adatot, ahol a túlzsúfoltság felmerült, mert a zárkák kialakítását, elhelyezkedését, összetételét, létszámát ő ismeri. Jogsértés csak úgy valósulhatott volna meg, ha más fogvatartott kártalanítási ügyében kerül sor a felperes személyi adatainak továbbítására. Ilyen jogsértés hiányában – csak egy elvi lehetőségre alapítottn – a felelőssége nem állapítható meg.

[22] A III. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes kártalanítási eljárásában az adatokat nem a felperes zárvatársaival közölte, a Bvszt. 29. § (1) bekezdés b) pontja alapján a bíróság részére küldte meg azokat, így az adatkezelés és az adattovábbítás jogalapja ezen kártalanítási eljárásban adott volt. A felperes zárvatársa által indított kártalanítási eljárás során pedig a felperes személyes adatai nem kerültek továbbításra. Az adatok szolgáltatásának formájában bekövetkezett változás oka éppen az volt, hogy ezen eljárás olyan időpontban indult, amikor a program már változott.

[23] A IV. r. alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

VI.

[24] Az ítéltábla a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján – a kivételes esetkör fennállta hiányában – a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el és azt nem találta alaposnak.

[25] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból okszerűen következtetett arra, hogy az alperesek terhére nem állapítható meg a felperes kereset szerinti személyiségi jogának megsértése, így érdemi döntése – az alábbi helyesbítéssel – indoklására is kiterjedően helytálló.

[26] A fellebbezésben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a kereset tárgyát képezte az is, hogy a felperes által kezdeményezett kártalanítási eljárásban az alperesek a felperes személyes adatait feltüntetve küldték meg a zárkanyilvántartási adatokat. Az eredetileg előterjesztett kereset csak erre irányult, az nem került módosításra (visszavonásra). A kereset utóbb – még a perfelvételi szakban - egészült ki a nem a felperes által kezdeményezett kártalanítási eljárásokban megvalósult adatközléssel, így a felperes fellebbezési hivatkozási iratellenesek.

[27] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes által kezdeményezett kártalanítási eljárásban az eredeti kereset szerinti személyiségi jogsértés el sem volt követhető, mind az adatkezelés, mind az adat továbbítása az Infotv. 5.§ (1) bekezdése a) és b) pontjai alapján - a felperes hozzájárulása nélkül is - törvényes volt. (Ezt a jogi álláspontot fellebbezésében már a felperes sem tette vitássá, mégis teljes terjedelmében támadta az elsőfokú ítéletet). A kártalanítási eljárást lefolytató bíróság az eljárásra irányadó Be. 97. § (1) bekezdése értelmében megismerhette és kezelhette a felperes keresetben megjelölt személyes adatait, erre köteles is volt. Maga a kártalanítási eljárás is a 16/2014. (XII.19.) IM rendelet 8. számú melléklete szerinti kártalanítás iránti kérelem alapján indult, melynek első részében meg kell jelölni a keresetben is feltüntetett természetes személy azonosító adatokat. Az eljárás adatainak megismerésére pedig csak a Be. korlátai között van lehetőség, így illetéktelen harmadik személyek arról – törvénysértés nélkül - tudomást nem szerezhetnek. (Ha ez mégis megtörténik az önálló felelősségi kérdést vet fel.) Helytálló az elsőfokú bíróság azon megállapítása is, hogy a felperes keresetiségi joggal nem rendelkezik az általa indított kártalanítási eljárásban a zárvatársi listán szereplő zárvatársak személyes adatainak feltüntetésével kapcsolatban.

[28] A zárvatárs által kezdeményezett eljárással összefüggésben az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolását az alábbiak szerint helyesbíti és egészíti ki. Egyetért az ítéltábla a felperes azon fellebbezési jogi érvelésével, hogy a más fogvatartott (zárvatárs) által kezdeményezett kártalanítási eljárásban is érvényesülnie kell az Infotv. 4. § (1) és (2) bekezdése szerinti (célhoz kötöttség és adattakarékosság) elveknek. Ezzel összhangban mondja ki a Be. 97. § (1) bekezdése, hogy a bíróság az eljárás lefolytatása céljából megismerheti és kezelheti mindazon személyes adatot, amely az e törvényben meghatározott feladatainak ellátásához szükséges. A zárvatársak személyes adatai nem tekinthetők - a fenti alapelvek szempontjai szerint – szükséges adatnak, akkor sem, ha egy időben ez vált gyakorlattá.

[29] A fellebbezésben foglaltakkal szemben az Info törvény 3. § 26. pontja szerinti adatvédelmi incidens megvalósulta a perbeli esetben azonban nem igazolt, a felperes személyi adatának jogosulatlan továbbítása vagy nyilvánosságra hozatala, illetve az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés ténye nem nyert bizonyítást.

[30] Az adatok kezelésére előírt mechanizmus a következő. A Bvtv. 70/A. § (2) bekezdése értelmében a kártalanítási eljárás iránti kérelmet a BV intézet a véleményével tizenöt, ha a kérelem több BV intézetet érint, harminc napon belül továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz. A véleményhez csatolni kell a fogvatartotti nyilvántartásnak az elítélt által kifogásolt időszak elhelyezési körülményeire vonatkozó adatait tartalmazó kivonatát is. A 16/2014. (XII.19.) IM rendelet 10/C. § (3) bekezdése értelmében az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelem orvoslása miatt indított kártalanítási eljárás során a Bvtv. 70/A. § (2) bekezdése szerinti BV intézeti vélemény minden esetben a kérelemben megjelölt

teljes fogva tartási időszakra kell, hogy vonatkozzon. Ha ez alapján több BV intézet érintett, akkor a fogva tartó, illetve az utolsó szabadítást végző BV intézet gyűjti össze és terjeszti elő a szükséges adatokat a büntetésvégrehajtási bíróhoz. A 10/C. § (5) bekezdése szerint a BV intézet a fogvatartotti nyilvántartásából soron kívül rendelkezésre bocsátja a kérelem elbírálásához a büntetésvégrehajtási bíró által igényelt további határozatokat, fogva tartási dokumentumokat és elítélti nyilatkozatokat.

[31] A IV. r. alperes ugyan akként nyilatkozott, hogy jogelődje részéről továbbításra került az egyik zárkatárs által kezdeményezett kártalanítási eljárás során a felperes keresetben megjelölt személyes adata. Önmagában ebből azonban még nem következik kétséget kizáróan és okszerűen a jogsértés megvalósulása. Valamennyi esetben (a felperes saját kártalanítási eljárásban és a más által kezdeményezett kártalanítási eljárások során) az alperesi adatközlésekre BV intézetek - mint adatkezelők - között került sor olyan adatok viszonylatában, melyek kezelésére az FANY-rendszerén keresztül valamennyi intézet jogosult volt. A Bv. intézetek, mint adatkezelők közötti adattovábbítás emiatt – a korábban kifejtettek értelmében – nem valósít meg jogsértést.

[32] Arra vonatkozó adat pedig nem áll rendelkezésre, hogy a börtön1 részére a IV. r. alperes jogelődje által megküldött, személyi adatokat tartalmazó zárkanyilvántartás (akár bírói felhívásra, akár a nélkül) az adott kártalanítási ügyben eljáró bíróság részére - a felperes esetéhez hasonlóan – változatlan tartalommal benyújtásra került-e vagy a börtön1 – a benyújtó2höz hasonlóan – csak anonim módon szolgáltatott a bíróság részére adatokat. Ennek tisztázására irányuló bizonyítási indítványt a felperes nem terjesztett elő, ennek hiányában a jogsértés megvalósulása bizonyíthatatlanságának következményeit a felperes - pervesztés formájában - viseli.

[33] A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - azzal a pontosítással, hogy a perköltség megfizetésére vonatkozóan a teljesítési határidőt is megjelölte - helybenhagyta.

[34] A másodfokú eljárásban is vesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperesek másodfokú eljárási költségének megtérítésére. A IV. r. alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, másodfokú perköltségét nem számította fel, így erről a Pp. 81. § (1) bekezdése és 82. § (3) bekezdése második mondata értelmében az ítéltábla sem határozhatott. Az I. és a III. r. alperest képviselő jogtanácsos másodfokú képviseleti költségét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (5) bekezdése alapján határozta meg. A felperes részére engedélyezett teljes személyes költségmentességre figyelemmel az állam által előlegezett 240.000,-Ft fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az állam viseli. Az ítéltábla a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján csupán megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselése a felperes terhére esik.

Győr, 2021. október 20.

Dr.Maurer Ádám s.k.
Dr.Sarmon Hedvig s.k.

Dr.Mészáros Zsolt s.k

a tanács elnöke
bíró

előadó bíró